

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ,"
ΑΘΗΝΑΙ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Δευτέρα 28 'Απριλίου 1930 ὥραν 10 μ. μ.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

ΥΠΟ

RUBY GINNER ΚΑΙ IRENE MAWER

ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΕΚ 40 ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ
ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΧΟΡΟΥ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Τῆ ΣΥΝΟΔΕΙΑ ὈΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ: Μ. Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ, Μ. Ν. ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ, Δ. ΜΕΣΗΝΕΖΗ,
Ε. Γ. ΝΑΖΟΥ, Ζ. Π. ΚΑΜΠΑ, Α. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ,
Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ.

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ: Ν. Κ. ΠΑΛΑΜΑ.

Τρίτη 29 'Απριλίου ὥραν 4.30 μ. μ. ἀκριβῶς.

ΕΝ Τῶ

ΩΔΕΙῶ ἩΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

Α΄. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ

ὑπὸ RUBY GINNER καὶ IRENE MAWER

Ἡ σκηνὴ αὐτὴ ζητεῖ νὰ δεῖξῃ τὸ κάλλος τῆς ἀναβιώσεως τῶν κλασσικῶν τεχνῶν τοῦ Χοροῦ καὶ τῆς Πουήσεως κατὰ τὸ σύγχρονον πνεῦμα.

Αἱ χορευτρίαι προσέρχονται, φέρουσαι τοὺς κλάδους ἐλαίας τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοὺς πυρσοὺς, ποὺ ἤναψαν ἀπὸ τὸ ἄσβεστον πῦρ.

Δίδονται δείγματα τῶν ἀρχαίων ἀθλητικῶν χορῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν τοῦ δίσκου καὶ τοῦ ἀκοντίου μεθ' ὃ ἀναπαρίστανται λυρικοὶ χοροὶ ὡς καὶ χοροὶ ὁμαδικοὶ ἐρμηνεύοντες στίχους τῆς «Ἀταλάντης καὶ τῆς Καλυδῶνος» τοῦ διασήμου Ἀγγλοῦ ποιητοῦ Swinburne.

Ἐπακολουθεῖ μία καθ' ἐπόθεσιν ἀναπαράστασις Ἑλληνικοῦ ἐπιχειδέου χοροῦ, ἐπὶ στίχων τῆς Εἰρήνης Μπέρ καὶ ἡ σκηνὴ τελειώνει μετὰ τὴν ἔξοδον. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς μουσικῆς ἔχει ληφθεῖ ἀπὸ τὴν ὑπόκρουσιν τοῦ σερ Γκράνβιλλ Μπάντοκ διὰ τὰς «Βάκχας» καὶ τὴν «Ἠλέκτραν» τοῦ Εὐριπίδου καὶ ἐκτελεῖται κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ συνθέτου.

Β΄. "ΕΠΙ ΤΟΥ ΛΥΚΑΙΟΥ ΟΡΟΥΣ,,

Χορευτικὴ Σύνθεσις: RUBY'S GINNER

ἐπὶ μουσικῆς: ΜΟΥΣΣΟΡΓΣΚΥ

Πρόσωπα: *Θνητοί, Βοσκοὶ καὶ ποιμενίδες*

Ἀθάνατοι: Πᾶν

Ἑρμῆς

Ἴρις

Ὀρειάδες, Δρυάδες καὶ Σάτυροι

Ἡ σκηνὴ εἰς τὴν Ἀρκαδίαν καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους Λυκαίου, ὅπου ἦτο ἱερόν τοῦ Πανός.

Γ'. Η ΜΑΝΙΑ ΤΟΥ ΞΙΦΟΥΣ

Διασκευή Ειρήνης Mawer ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Σονάτας τοῦ Chopin
εις si bem. min.

Εἰς τὸ πιάνο: ὁ κ. Δ. Μητρόπουλος.

Χορευτικὴ σκηνὴ ἐκφράζουσα τὰ δεινὰ τῶν γυναικῶν τῆς Πολωνίας. Ἀναπαριστάνεται, πρῶτον ἡ εὐτυχία τῆς εἰρηνικῆς ἐποχῆς, διακοπτομένη αἰφνιδίως ἀπὸ τὸ ἄγγελμα τῆς συμφορᾶς. Ἐπειτα ὁ πανικός τῶν νέων γυναικῶν, καταπραϊνομένων ἀπὸ τὸ θάρος τῶν ἄλλων ποῦ συμβολίζουν ὄλον τὸ κάλλος τῆς Γυναικὸς καὶ τὰς καλοῦν ἐκ νέου εἰς εἰρηνικὰ ἔργα τοῦ καθημερινοῦ βίου.

Ἄλλ' ὁ θάνατος ἀρπάζει τοὺς ἄνδρας των καὶ ἡ φρενίτις καὶ ἡ φρίκη τοῦ πόνου συγκλονίζουν τὰς ψυχὰς των, διὰ τὰς ἀφίσουν κατόπιν συντετριμμένας ἀπὸ τὴν *Μανίαν τοῦ Ξίφους*.

Δ'. "ΕΝΑ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ,"

Μιμόδραμα ὑπὸ ΕΙΡΗΝΗΣ MAWER

Οἱ χοροὶ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀγροτικῶν χορῶν τῆς Σικελίας, διεσκευάσθησαν ὑπὸ τῆς κ. Ruby Ginner, ἐπὶ δημοφῶν ὁσμάτων. Εἰς τὰς θεησκευτικὰς σκηνὰς ἡ μουσικὴ ἀπηρτίσθη ἀπὸ ἀποσπάσματα τοῦ Beethoven· αἱ δὲ σκηναὶ τοῦ πλήθους ἐφημερεύουν μίαν Σονάταν τοῦ νεωτέρου συνθέτου Μακντόουελ.

Χωρικοὶ τῆς Σικελίας συναθροίζονται διὰ μίαν ἐορτὴν ἐμπρὸς εἰς ἓνα ὑπαίθριον ἱερόν. Ἐν τῷ μεταξύ δύο ἀλλήται κατορθώνουν νὰ κλέψουν τὸ ἀδάμαντοκόλλητον ξίφος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ποῦ κρατεῖ τὸ ἄγαλμα τῆς ἁγίας· ἡ ὁποία ζωντανεῖ καὶ καταδικάζει τὸν κλέπτην τοῦ ξίφους νὰ ζῆ φρονεῖων, τὸν δὲ κλέπτην τοῦ βιβλίου νὰ διαβάξῃ, ἐὰν ἔχῃ μάτια.

Ἡ ἱεροσουλία ἀνακαλύπτεται ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς, ἀργότερα δὲ ἐπιστρέφουν καὶ οἱ δύο κλέπται, ἀφοῦ ὁ πρῶτος ἐφρόνευσε τὸ ἴδιον τὸ παιδί του καὶ ὁ δεύτερος ἔγινε τυφλός. Ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ ἐπικαλεῖται ἓνα θαῦμα καὶ ἡ Ἄγία τὴν εἰσακούει. Οἱ χωρικοὶ πανηγυρίζουν διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ζωῆς εἰς τὸ παιδί καὶ τῆς ὁράσεως εἰς τὸν τυφλόν.

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Θεωρεῖον Α'	Δρχ.	125.—
Πλατεῖα καὶ Ἀμφιθέατρον Α'	»	100.—
Ἀμφιθέατρον Β'	»	75.—
Ἐξώστης	»	60.—
Θεωρεῖον Β'	»	40.—
Ὑπερῶον	»	30.—

*Ἐν τῷ ᾠδεῖῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ
Γενικὴ Εἴσοδος Δρχ. 100.—*

*Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον
τοῦ Θεάτρον Ὀλύμπια.*